

[Finansministeren.]

Naar jeg alligevel har ment at maatte give Cigaretterne 2 Øre denne Gang, naar Cigaretterne fik 1½ Øre, er det ud fra den sociale Betragtning, at det er Cigaretterne, der er det mest luksusbetonede sammenlignet med Cigaretterne.

Spørgsmaalet om Detailhandlernes Avance, som ogsaa blev berørt af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, har været Genstand for Overvejelse. Forholdet er imidlertid det, at det ikke er Finansministeren, der fastsætter Detailhandlernes Avance. Jeg er godt klar over, at Spørgsmaalet er en Overvejelse saa Henseende. Jeg har søgt Forhandling med Prismsyndighederne, som har disse Spørgsmaal under sig, og jeg tror at kunne give visse Oplysninger i Udvalget om, hvordan Forholdet ligger.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, hvis Ansigtssudtryk, forekommer det mig, røbede bedre Humør, end man til sin Tid efter Rigsdagstidende vil kunne slutte af hans Udtalelser, fremsatte en Del ret vidtspændende Bemærkninger, som til Dels var interessante, og som jeg derfor gerne vil gaa nærmere ind paa. Det ærede Medlem fremsatte nogle historiske Betragtninger over Forbrugsskatternes Udvikling siden Tiden forud for den første Verdenskrig, specielt Tobaksafgifternes Udvikling. Det ærede Medlem sagde i denne Forbindelse, at disse Afgifter var steget overmaade stærkt, og det er jo rigtigt. Det samme gælder som bekendt en hel Del andre af de Skatter og Afgifter, som Staten opkræver. Men jeg synes, at det ærede Medlem, naar han paa denne Maade søger historisk at forklare, hvordan Tingene har udviklet sig, burde gaa til Tingenes Rod. Det bør aldrig, navnlig da ikke i denne Sal, glemmes, at Kilden til alle Skatter er Statens Udgifter. Det er Statens Udgifter, der bestemmer Størrelsen af Statens Indtægter, og naar derfor Statskatterne er steget saa stærkt, som de er siden 1913, er det naturligvis fordi Statens Udgifter er steget saa stærkt.

Jeg er for en Gangs Skyld i det heldige Tilfælde at være helt enig med det ærede Medlem Hr. Starcke, da han lidt senere sagde, at man burde undersøge, om der er Dækning for en Udgift, før man skrider til at tage Beslutning om den her i Rigsdagen. Det burde maaske staa et Sted ude mellem de smaa Sprichwörter, der staaar her ude i

Vandrehallen. Det er nemlig saadan, at naar man bestemmer Udgifter, maa man før eller senere beslutte sig til at tage de tilsvarende Skatter. Jeg kam i denne Henseende ikke lade være at nævne, at der er to Ting, som mere end noget andet præger Statens Udgiftsbudgetter; den ene er Lønninger til Tjenestemænd og Arbejdere, den anden er de sociale Udgifter. I Virkeligheden er det disse to Ting, der mere end noget andet er vokset siden 1913. Det er derfor den store Vækst paa disse to Omraader, som har medført den store Opgang i Skatterne. Jeg skal fra den nuværende Regerings korte Levetid minde om, at de betydeligste Lovforslag, der er gennemført i de 1½ Aar, vi har siddet, er den nye Tjenestemandsløvs fra i Fjor, der vel direkte eller indirekte koster stærkt op mod 100 Mill. Kr. om Aaret, endvidere den nye Lov om Alders- og Invalidiserente og den nye Lov om Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man maa naturligvis, hvis man vil have disse Goder, ogsaa være med til at betale Prisen derfor.

Hvad specielt angaar Cigarettskatten, som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen særlig talte om, vil jeg gerne takke for de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om mine Talemer. Det ærede Medlem spurgte, om jeg troede, det kunde blive en 100 pCts Forretning, og jeg haaber det.

Naar dernæst det ærede Medlem sagde, at der hos Landets Finansministre syntes at være en Tilbøjelighed til kun at tænke i Tal og glemme, at det ogsaa drejede sig om Mennesker og Familier, vil jeg sige, at denne Tilbøjelighed i hvert Fald, det tør jeg sige med Sikkerhed, ikke præger den nuværende Finansminister. Jeg er fuldkommen paa det rene med, at Tal kun er en Del af Billedet af de økonomiske og menneskelige Forhold, vi har med at gøre. Naar det ærede Medlem specielt siger, at det drejer sig om Familier og deres Skæbne, saa er det rigtigt, og jeg kan sige, at det har været et af Ledemotiverne for min Virksomhed i de halvvandede Aar, jeg har siddet herinde, saa vidt muligt at skaane Familien. Derfor har der ogsaa i de Skatteforhøjelser, som er gennemført i den Tid, jeg har siddet her, netop været taget Hensyn til dette. Det har været Skatter af en saadan Art, at de i særlig Grad ramte dem, som ikke havde en stor Familie, og i særlig Grad skaanede dem, der havde en stor Familie, og det vil i Praksis sige dem, der har mange Børn. Skatter paa Øl, Akkvat